

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 14.3.2003
KOM(2003) 116 lopullinen

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS

**luvan antamisesta Saksalle soveltaa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön
yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY
17 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä**

(komission esittämä)

PERUSTELUT

Saksa pyysi 17. joulukuuta 2002 päivätyssä ja komission pääsihteeristölle osoitetussa kirjatussa kirjeessä jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY¹, jäljempänä 'kuudes direktiivi', 27 artiklan nojalla lupaa jatkaa poikkeavan toimenpiteen soveltamista, johon neuvosto oli antanut alun perin luvan 28. helmikuuta 2000 tekemänsä päätöksen 2000/186/EY² 1 artiklassa.

Edellä mainitun 27 artiklan mukaisesti pyynnöstä on ilmoitettu muille jäsenvaltioille 17. tammikuuta 2003 päivätyllä kirjeellä.

On syytä huomauttaa, että edellä mainittuun päätökseen 2000/186/EY sisältyy kaksi poikkeavaa toimenpidettä.

Ensimmäinen toimenpide, josta säädetään sen 1 artiklassa, on tavaroihin ja palveluihin liittyvien kustannusten sulkeminen arvonlisäveron vähennysoikeuden ulkopuolelle, jos niiden käyttöosuus liiketoiminnan harjoittamiseen on alle 10 prosenttia niiden kokonaiskäytöstä.

Toinen, 2 artiklassa säädetty toimenpide on kaikista ajoneuvoista aiheutuvista kustannuksista (osto, vuokraus, käyttökustannukset) kannettavan arvonlisäveron vähennysoikeuden rajoittaminen 50 prosenttiin. Tämä toimenpide ei koske kuitenkaan ajoneuvoja, joita verovelvollinen käyttää pelkästään liiketoiminnan harjoittamiseen ja varsinkaan ajoneuvoja, jotka verovelvollinen antaa työntekijänsä käyttöön vastikkeellisesti työsopimukseen liittyen. Saksan viranomaiset ovat ilmoittaneet, että kiinteä vähennysoikeuden rajoitus korvaa arvonlisäveron kantamisen ajoneuvojen käytöstä muuhun kuin liiketoiminnan harjoittamiseen (pääasiassa yksityiskäyttöön).

Päätöksen 3 artiklassa säädetään, että luvan voimassaolo päättyy viimeistään 31. joulukuuta 2002. Lisäksi neuvosto sisällytti artiklaan maininnan päätöksen soveltamisesta takautuvasti.

Olisi huomattava, että *Bundesfinanzhof* on pyytänyt päätöksen 2000/186/EY 2 ja 3 artiklan voimassaolosta ennakkoratkaisupäätöstä (asia C-17/01). Päätöksen 3 artiklaa koskeva epäselvyys liittyy päätöksen takautuvaan soveltamiseen. Tuomioistuin ei ole vielä antanut asiassa ratkaisuaan.

Saksa pyytää nyt lupaa ainoastaan kyseisen päätöksen 1 artiklassa säädetyn toimenpiteen soveltamisen jatkamiselle.

Komissio katsoo, että vireillä oleva oikeudenkäyntimenettely ei suoraan vaikuta aiheena olevaa toimenpidettä koskevaan jatkopyyntöön, josta komission ja neuvoston on tehtävä päätös. Epäselvyydellä päätöksen 3 artiklassa säädetyn takautuvan vaikutuksen voimassaolosta ei tietenkään ole vaikutusta päätöksentekoon 1 artiklassa säädetyn toimenpiteen jatkamisesta.

---

¹ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2002/92/EY (EYVL L 331, 7.12.2002, s. 27).

² EYVL L 59, 4.3.2000, s. 12.

Komissio on jo selostanut päätöstä 2000/186/ETY edeltäneen ehdotuksensa³ yhteydessä, että se pitää kyseistä toimenpidettä kuudennen arvonlisäverodirektiivin mukaisena.

Tuomioistuimen edellä mainitussa asiassa C-17/01 tekemällä ratkaisulla voi kuitenkin olla vaikutusta komission tähänastiseen tulkintaan kuudennen direktiivin 27 artiklasta.

Tämän vuoksi luvan voimassaoloaika olisi rajoitettava 31. päivään joulukuuta 2003. Tämä mahdollistaa poikkeavan toimenpiteen uudelleentarkastelun tuomioistuimen luultavasti vuoden 2003 aikana asiassa C-17/01 antaman tuomion perusteella.

---

³ KOM(1999) 690 lopullinen.

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS

luvan antamisesta Saksalle soveltaa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 17 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta - yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁴ ja erityisesti sen 27 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁵,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Saksan viranomaiset pyysivät 17 päivänä joulukuuta 2002 päivätyssä ja komission pääsihteeristölle osoitetussa kirjatussa kirjeessä lupaa jatkaa poikkeavan toimenpiteen soveltamista, johon sille on myönnetty lupa neuvoston päätöksen 2000/186/EY⁶ 1 artiklassa.
- (2) Pyynnöstä on ilmoitettu muille jäsenvaltioille 17 päivänä tammikuuta 2003.
- (3) Poikkeavan toimenpiteen tarkoituksena on sulkea arvonlisäveron vähennysoikeuden ulkopuolelle tavarihin ja palveluihin liittyvät kustannukset, jos niiden käyttöosuus verovelvollisen tai tämän henkilöstön yksityisiin tarpeisiin tai yleisesti ottaen muuhun kuin liiketoiminnan harjoittamiseen on yli 90 prosenttia niiden kokonaiskäytöstä. Tämän 17 artiklasta poikkeavan toimenpiteen perusteena on tarve yksinkertaistaa arvonlisäverotusta.
- (4) Luvan voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2002, mutta oikeudelliset ja tosiasialliset seikat, joihin yksinkertaistavan toimenpiteen soveltamista koskevan luvan myöntäminen perustui, eivät ole muuttuneet ja ovat edelleen voimassa.
- (5) Tämän luvan voimassaolo olisi rajoitettava 31 päivään joulukuuta 2003. Tämä enimmäismääräaika mahdollistaa poikkeavan toimenpiteen uudelleentarkastelun tuomioistuimen luultavasti vuoden 2003 aikana asiassa C-17/01 antaman tuomion perusteella.

---

⁴ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2002/92/EY (EYVL L 331, 7.12.2002, s. 27).

⁵ EYVL C [...], [...], s. [...].

⁶ EYVL L 59, 4.3.2000, s. 12.

- (6) Poikkeava toimenpide ei vaikuta kielteisesti arvonlisäverosta saataviin yhteisöjen omiin varoihin,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Poiketen siitä, mitä direktiivin 77/388/ETY 17 artiklan 2 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna 28 f artiklassa, säädetään, Saksa valtuutetaan 31 päivään joulukuuta 2003 sulkemaan arvonlisäveron vähennysoikeuden ulkopuolelle tavaroihin ja palveluihin liittyvät kustannukset, jos niiden käyttöosuus verovelvollisen tai tämän henkilöstön yksityisiin tarpeisiin tai yleisesti ottaen muuhun kuin liiketoiminnan harjoittamiseen on yli 90 prosenttia niiden kokonaiskäytöstä.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä [...].

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*